

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315201517
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5315201517.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci navrhovateľa: M. G., D.. XX.XX.XXXX, W. XX, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.374,56 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

U k l a d á sa odporcovi, aby v lehote 10 dní zaplatil Slovenskej republike súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 262,-- €.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom došlým súdu dňa 24.2.2015 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania bezdôvodného obohatenia resp. náhrady škody vo výške 4374,56€ s prísl. Návrh odôvodnil tým, že dňa 7.6.2004 uzavrel s odporcom, ktorý poskytuje ako podnikateľ služby spotrebiteľom, spotrebiteľskú zmluvu č. 520398, na základe ktorej mu odporca poskytol úver vo výške 995,82€ (pôvodne 3000SK), ktorý mal navrhovateľ splatiť v 10 mesačných splátkach po 179,25€ (pôvodne 5400SK). Zmluva bola vopred pripravená odporcom, navrhovateľ jej obsah nemohol ovplyvniť. Vo veci úveru bola spísaná ako exekučný titul notárska zápisnica N 5316/04, NZ 93245/2004 zo dňa 19.12.2004, ktorú spísal advokát Mgr. Kušnír, splnomocnený navrhovateľom, ale vybratý odporcom. Exekučné konanie bolo uznesením Okresného súdu Čadca čk. 6Er/180/2005-15 vyhlásené za neprípustné a zastavené. V rámci exekúcie bolo od navrhovateľa vymožené 6581,67€ (plnením 179,25€, zrážkami zo mzdy 6402,67€). Exekútorica vrátila navrhovateľovi sumu 1211,29€ a keď zohľadní navrhovateľ výšku úveru 995,82€, preplatil úver o 4374,56€. Preplatenie pozostáva z bezdôvodného obohatenia odporcu, a zo škody, tým, že odporca vyvolal neoprávnene exekúciu voči navrhovateľovi. Žiadal, aby súd zmluvu prejudiciálne posúdil ako absolútne neplatnú z dôvodu úžery a rozporu odplaty ako podstatnej náležitosti s dobrými mravmi alebo ako úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, najmä údaj o RPMN. Navrhovateľ je nútený sa dovolávať vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko odporca aj po zastavení exekúcie začal údajný dlh opakovane od navrhovateľa vymáhať. K posúdeniu neplatnosti uvádza, že odporca žiada v zmluve odplatu vo výške 96% a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove čk. 3CO3/2011, judikatúru Súdneho dvora ES. Žiadal odporcu zaviazat' k zaplateniu sumy 4374,56€ a náhrady trov konania.

K návrhu sa dňa 27.3.2015 vyjadril odporca, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje s názormi navrhovateľa, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy sa zmluva o úvere považovala za absolútny obchod, nie je možné retroaktívne aplikovať predpisy. Poukázal na dobrú vieru odporcu, ak koná dodávateľ v dobrej viere, že

druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD C464/01). Nie je možné posudzovať zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a teda táto nemusí obsahovať RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. obsahoval chybný vzorec na výpočet RPMN, preto povinnosť uvádzať tento údaj je relatívna. K výške odplaty uviedol, že nie je možné túto porovnávať s bankami, nakoľko nebankové subjekty majú vyššie podnikateľské riziko, a preto obvyklý úrok je nutné zistiť porovnaním s obvyklými úrokmi obdobnými podnikateľskými subjektmi. Vzhľadom na podnikateľské riziko tento nepovažuje za neprimerane vysoký. Nejde ani o úžeru, nakoľko pri podpísaní zmluvy navrhovateľ výšku odplaty nenamietal, dobrovoľne zmluvu podpísal. Poplatok je dostatočne jasne v zmluve uvedený. Ak by súd nesprávne posúdil zmluvu ako spotrebiteľskú, poukázal na str. 20 dôvodovej správy zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sa nachádza modelový výpočet sankcií a kde zákon počíta s poplatkom za spracovanie zmluvy, teda nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je toho názoru, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, navrhovateľ plnil na základe platne uzatvorenej zmluvy, namieta, že by na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu. Navrhol žalobu zamietnuť.

Podaním z 16.7.2015 navrhovateľ reagoval na vyjadrenie odporcu, uviedol, že poskytnutý úver je nutné považovať za spotrebiteľský podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy, odporca spĺňa definíciu veriteľa, navrhovateľ definíciu spotrebiteľa, Tiež poukázal na § 54 občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že voľba obchodného zákonníka je neplatná a na vzťahy so spotrebiteľom sa vždy aplikuje občiansky zákonník a poukázal na rozsiahlu judikatúru a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Mcdo 12/2014, ktoré potvrdilo, že režim občianskeho zákonníka dopadá aj pre účinnosťou zákona č. 102/2014 Z.z. na všetky záväzkové vzťahy spotrebiteľa, teda aj na zmluvy uzatvorené podľa obchodného zákonníka. Je teda zrejme, že ide v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu. K RPMN uvádza, že keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu a RPMN chýba, ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Argument o nesprávnom vzorci na výpočet RPMN v zákone neobstojí, keďže ju odporca v zmluve ani neuviedol. Argumenty o poplatkoch sú zo strany odporcu vykonštruované. Má za to, že všetky zákonné podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia boli splnené.

Dňa 20.7.2015 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil navrhovateľ, odporca sa vopred ospravedlnil. Navrhovateľ zotrval na svojom návrhu, namietol platnosť zmluvy, nakoľko v nej chýba RPMN, právny zástupca mu bol pridelený bez jeho súhlasu, nemohol ovplyvniť jeho výber, namieta aj plnomocenstvo ako neplatné.

Dňa 8.10.2015 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil navrhovateľ, odporca sa vopred ospravedlnil. Navrhovateľ súdu predložil originál ústrižok poštovej poukážky na sumu 5400€ ako potvrdenie zaplatenia sumy 179,25€ odporcovi, keď tento bol adresovaný odporcovi. V záverečnej reči uviedol navrhovateľ, že trvá na podanom návrhu.

Súd vykonal dokazovanie celým spisovým materiálom a pripojeným spisom 6Er/180/2005, najmä - podaniami navrhovateľa a odporcu, zmluvou o úvere č. 5250398 z 7.6.2004, dohodou o zrážkach zo mzdy z 7.6.2004, vyúčtovaním exekučného konania Ex 243/2005, zápisnicami z pojednávania, uznesením Okresného súdu Čadca čk. 6Er/180/2005-15 z 7.11.2011 a dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Dňa 7.6.2004 uzavreli navrhovateľ ako dlžník a odporca ako veriteľ zmluvu o úvere, v zmysle ktorej odporca poskytol navrhovateľovi úver vo výške 995,82€, za poplatok vo výške 796,65€. Súčasťou zmluvy je plnomocenstvo udelené advokátovi Mgr. Kušnírovi na spísanie notárskej zápisnice - exekučného titulu, v ktorej uzná za dlžníka záväzkov z úveru.

Dňa 7.6.2004 uzavreli navrhovateľ ako dlžník a odporca ako veriteľ dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy z 7.6.2004.

Z vyúčtovania exekučného konania EX 243/2005 vypracovaného súdnou exekútkou JUDr. Krasňanovou z 4.2.2014 vyplýva, že vymožená suma je vo výške celkovo 6402,67€, oprávnenému poukázané 3399,18€, trovy exekúcie 1792,20€ (odmena 1293,50€, hotové výdavky 200€, DPH 298,70€), vrátené povinnému dňa 7.1.2014 1211,29€ z dôvodu, že boli vymožené po zastavení exekúcie súdom.

Zo spisu Okresného súdu Čadca čk. 6Er/180/25005, vedenom u exekútorke pod Ex 243/2005, súd zistil, že v exekučnej veci oprávneného - v tomto konaní odporcu, proti povinnému - v tomto konaní navrhovateľovi bolo udelené poverenie súdnej exekútorke JUDr. Krasňanovej, exekučným titulom bola notárska zápisnica N 5136/2004, NZ 93245/2004 z 19.12.2004, spísaná v mene navrhovateľa splnomocniteľom Mgr. Kušnírom, na základe plnej moci, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 5250398 z 7.6.2004.

Z uznesenia Okresného súdu Čadca č. 6Er/180/2005-15 z 7.11.2011 vyplýva, že súd exekúciu vo veci oprávneného - v tomto konaní odporcu, proti povinnému - v tomto konaní navrhovateľovi, o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť sumu 1613,22€ s prísl., vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2013. Dôvodom na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú bolo, že súd posúdil plnomocenstvo zakomponované priamo v zmluve o úvere, ktorým povinný splnomocnil advokáta Mgr. Kušníra na uznanie záväzku v jeho mene, za absolútne neplatné, nespôsobujúce žiadne právne účinky, teda notárska zápisnica, ktorú spísal notár na základe žiadosti tohto advokáta, bola nespôsobilým exekučným titulom, ktorý spôsobil neprípustnosť exekúciu. Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline čk. 8CoE/91/2013-37 z 28.6.2013.

Z originálu ústrižku poštovej poukážky na sumu 5400€ adresovaného odporcovi mal súd preukázané, že navrhovateľ uhradil odporcovi sumu 179,25€.

Súd aplikoval procesné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinné ku dňu rozhodovania súdu:

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného v čase rozhodovania súdu orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ďalej súd aplikoval ustanovenia účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere:

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

g)

ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd preskúmal zmluvu o úvere č. 5250398 z 7.6.2004 a mal za to, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., nakoľko táto spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tiež mal za to, že odporca je veriteľom podľa tohto zákona, keď ide o právnickú osobu, ktorá poskytla úver v rámci svojho podnikania, keďže z verejne dostupných údajov obchodného registra je zrejmé, že odporca má ako predmet podnikania okrem iného aj od roku 2001 poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Navrhovateľ je spotrebiteľom v zmysle uvedeného zákona, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá je v zmluve identifikovaná bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. V dohode o zrážkach zo mzdy z 7.6.2004 je navyše identifikovaný aj zamestnávateľ navrhovateľa. Je teda zrejmé, že odporca uzatváral uvedené zmluvy s navrhovateľom ako s fyzickou osobou nepodnikateľom. Zo zmluvy o úvere pritom nijakým spôsobom nevyplýva, že by bol úver poskytnutý navrhovateľovi na účely zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom nič nebránilo odporcovi zahrnúť do zmluvy aj údaj o tom, na aký konkrétny účel bol úver poskytnutý.

Vzhľadom na posúdenie zmluvy o úvere ako zmluvy, na ktorú sa aplikujú ustanovenia o spotrebiteľských úveroch, súd preskúmal, či táto zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti a zistil, že v zmluve absentuje údaj o RPMN. Námitka odporcu, že v zákone bol uvedený nesprávny vzorec na výpočet RPMN, a teda je uvedenie RPMN relatívne, je absolútne nerelevantná. Zákon č. 258/2001 Z.z. účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere za podstatnú náležitosť zmluvy o úvere považoval aj uvedenie RPMN. Neuvedenie tohto údaje zákon sankcionuje považovaním úveru za bezúročný a bez poplatkov. Teda v zmysle uvedeného mal navrhovateľ vrátiť odporcovi z titulu poskytnutého úveru iba sumu 995,82€, čiže sumu úveru, ktorú mu odporca poskytol (bez poplatku dohodnutého v zmluve).

Ďalej sa súd zaoberal otázkou, či sa odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil resp. či spôsobil odporca navrhovateľovi škodu. Navrhovateľ žiadal návrhom zaviazať odporcu k zaplateniu uplatnenej sumy, pričom uviedol oba právne tituly - aj vydanie bezdôvodného obohatenia aj náhradu škody. Súd v súlade s uznesením Najvyššieho súdu zo dňa 22.9.2010 č.k. 5Cdo 196/2009 preskúmal uplatnený nárok, pričom nebol viazaný právnym názorom navrhovateľa na právnu kvalifikáciu nároku.

Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. V citovaných ustanoveniach § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Povinným, teda zodpovednostným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil a oprávneným subjektom, t.j. v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo.

Vzhľadom na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov sú všetky plnenia, ktoré boli nad rámec istiny z úveru, bezdôvodným obohatením na strane odporcu. Súd mal preukázané, že v exekučnom konaní došlo k vymoženiu plnenia oprávneného z exekúcie nad rozsah pohľadávky v sume 995,82 eur (suma úveru), keď vymožená suma bola vo výške celkovo 6402,67€, z toho oprávnenému poukázané 3399,18€, trovy exekúcie 1792,20€ (odmena 1293,50€, hotové výdavky 200€, DPH 298,70€), vrátené povinnému dňa 1211,29€. Navrhovateľ na úver dobrovoľne plnil vo výške 179,25€. Odporcovi teda bola uhradená suma 3399,18€ (vymožením v exekučnom konaní) a suma 179,25€ (plnením odporcu), spolu 3578,43€. Keďže mal navrhovateľ uhradiť úver iba vo výške 995,82€, došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu vo výške 2582,61€ (3578,43€ - 995,82€) na úkor navrhovateľa, ktoré je teda povinný vydať navrhovateľovi.

V časti týkajúcej sa sumy 1792,20€, ktorá bola vymožená v predmetnom exekučnom konaní a bola poukázaná súdnemu exekútorovi na úhradu trov exekúcie, súd poukazuje na skutočnosť, že právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny vzťah a na strane súdneho exekútora preto v danej veci vzhľadom na vyššie uvedené nemôže dôjsť ani

k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 a nasl. občianskeho zákonníka, keďže súdny exekútor v rámci vedeného exekučného konania prijal plnenia v prospech oprávneného - odporcu. Súd má za to, že v časti o zaplatenie sumy 1792,20€ vo vzťahu navrhovateľa voči odporcovi boli splnené predpoklady vzniku škody podľa § 420 ods. 1 občianskeho zákonníka, a to protiprávny úkon, kedy odporca postupoval v rozpore so zákonom a obchádzaním zákona (§ 39 občianskeho zákonníka) tým, že podal návrh na vykonanie exekúcie na základe notárskej zápisnice spisanej osobou, ktorá nebola platne splnomocnená na tento úkon, teda podal návrh na vykonanie exekúcie na základe neplatného exekučného titulu, vzhľadom na ktorú skutočnosť bola exekúcia vyhlásená neskôr za neprípustnú a zastavená, a tým spôsobil navrhovateľovi škodu spočívajúcu v zaplatení trov exekúcie. V príčinnej súvislosti s konaním odporcu vznikla navrhovateľovi majetková ujma tým, že zaplatil exekútorovi na základe neplatného exekučného titulu trovy vo výške 1792,20€ a jeho majetok sa o túto sumu zmenšil a na náhradu tejto sumy má nárok proti odporcovi.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je právne dôvodný a má nárok voči odporcovi na zaplatenie sumy 4374,81€ ako súčtu bezdôvodného obohatenia vo výške 2582,61€ a náhrady škody vo výške 1792,20€. Keďže návrhom žiadal navrhovateľ zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 4374,56€ a navrhovateľ je oprávnený žiadať menej, než je jeho nárok, súd jeho návrhu vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 4374,56€.

Podľa § 2 ods. 1. písm. a) poplatkového zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) poplatkového zákona od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Poplatníkom v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) poplatkového zákona navrhovateľ, ktorý je ale v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) poplatkového zákona od poplatku oslobodený, z tohto dôvodu súd navrhovateľovi ako poplatníkovi nevyrubil súdny poplatok. Keďže navrhovateľ je od poplatku oslobodený a súd týmto rozsudkom jeho návrhu vyhovel a odporca nie je od poplatku oslobodený, súd aplikoval § 2 ods. 2 poplatkového zákona a zaviazal odporcu k úhrade súdneho poplatku za konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia sumy 4374,56€, a to vo výške podľa § 7 ods. 11 v spojení s položkou 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a noviel, t.j. 262,50€. Súd poplatok vypočítal zo základu 4374,56€, po zaokrúhlení 4374€, z toho 6%=262,44€, po zaokrúhlení 262€.

Ak nebude súdny poplatok v určenej lehote zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na plný úspech navrhovateľa v konaní a zaviazal pri vyhlásení rozsudku dňa 8.10.2015 odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Keďže navrhovateľ trovy konania nevyčísli a zo spisu nevyplýva, že by nejaké vznikli, súd

v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhradu trov konania a náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).